

шеска-та църква е била превърната въ мечеть¹⁴⁾). — Но какъ се е случило, та неино-то достояние е прѣпаднало въ рѫцѣ-тѣ на Константинополски патріархъ, за това нѣщо нѣма никакво колко годѣ по-подробно извѣстие нито въ Славенски-тѣ паметници, нито, пакъ въ издадени-тѣ до сега документи за дѣла-та на Константиполска-та патріаршія. И може на вѣрно да се предполага, че тази подирня-та си е подсвоила това Блѣгарско достояние безъ всяки колко годѣ законенъ начинъ. Въ противенъ случаѣ между документи-тѣ на велика-та църква щеше да има нѣкаквъ документъ и за този неинъ подвигъ¹⁵⁾. Работа-та е станжла види се, твърдѣ просто и твърдѣ лесно. Слѣдъ осиротяванье-то на Блѣгарска-та църква въ 1393 год., за което споменѣхме по-горѣ, и което, нѣма съмнѣніе, че е било съпровождаемо съ много и голѣми бѣдствія и превратности въ Блѣгарска-та земя, Константинополски патріархъ е по-брѣзаль да постави, както въ Търново, тѣй и по други-тѣ Блѣгарски епархii свои митрополити и епископи. Тѣзи негови распорежданія не сѫ срѣщиали голѣмо препятствie отъ страна-та на Блѣгаре-тѣ, които въ онова врѣме не сѫ имали, кога да бранатъ свои-тѣ църковни правдини. Ето какво заключеніе може да се направи отъ

¹⁴⁾ Виж. писмо-то на Академикъ-тѣ Куника до Лингентала въ Beitrage zur Gesch. der B. K. 36. — Съ това свидѣтельство на Русски-тѣ лѣтописи съгласува се малко нѣщо и слѣдующе-то кратко преданіе, което е записано въ една Блѣгарска ражкопись, писана въ 18-ти вѣкъ отъ Йеромонаха Паисія: „после же когда узели и по-прали Турци Болгарія, тогда ся патріарси Цароградски съ наисиле паки освоили Терновская патріаршія подъ своя власть и на пакость и злоба що имаютъ на Болгари, еще изъ перво времи непоставляютъ отъ Болгарскаго языка епископи Болгаромъ“ . . . . .

О Асѣню 21.

¹⁵⁾ Въ обнародвани-тѣ до сега не се намира, но може пакъ и да има въ архивъ-тѣ на Велика-та Църква такива документи, които лежатъ тамъ още необнародвани. —